

P2P, una batalla legal que no s'atura

La sentència sobre la legalitat de les webs que publiquen enllaços P2P ha aixecat una gran polseguera. La sentència absol el Elrincondejesus.com afirmant que els enllaços són la base d'internet i que no es poden perseguir webs que posen enllaços a xarxes P2P siguin els que siguin el tipus de continguts enllaçats. Les xarxes P2P, a través de les quals molta gent aconsegueix de forma legal o il·legal música, films o programes tenen un llarg historial de confrontacions als tribunals de tot el món. VilaWeb fa un repàs a aquesta història i us explica el funcionament del P2P i d'algunes de les seves xarxes més conegudes.

Carlos Sánchez Almeida, del bufet Almeida, és un advocat d'una llarga trajectòria de defensa dels drets dels internautes. Per això no és estrany que el seu despatx hagi estat al capdavant de la defensa de elrincondejesus.com. En el seu web ha publicat un text assegurant que '[la xarxa P2P és legal](#)' on afirma que la sentència és històrica i que marcarà un canvi en la pressió que les entitats de gestió dels drets intel·lectuals fan contra aquest tipus de xarxa.

Una xarxa P2p (de l'anglès Peer to Peer o D'igual a igual) és un sistema de comunicació a través d'internet que no té clients ni servidors fixes. Cada ordinador que es connecta a aquestes xarxes rep els continguts d'altres ordinadors connectats i al mateix temps envia el contingut que ja ha descarregat a ordinadors nous. Això fa que sigui molt difícil trobar un responsable dels continguts que hi circulen. Per aquest motiu el P2P ha esdevingut un dels grans problemes per a les indústries de continguts i per a les societats de gestió de drets que, en no poder determinar quin és l'origen han optat per atacar les webs on hi ha els enllaços que permeten trobar el contingut. El problema és que aquestes webs de fet no cometien cap il·legalitat ja que no hi tenen físicament ni els films, ni la música ni els programes. I això és el que ha reconegut la sentència que, a més, remarca que el fet que no hi hagi benefici econòmic de cap classe anul·la la possible persecució. La [història de la transferència d'arxius](#) a internet és prou llarga i plena d'iniciatives i eines.

Casos destacats de la història de la transferència d'arxius

El gener de l'any 2000 l'aparició del [My.mp3](#) va destapar el primer sumari judicial als Estats Units contra el que eren les incipients xarxes P2P. Va ser [Universal Music Group](#) qui va portar My.mp3 als tribunals perquè considerava que aquesta xarxa permetia compartir el contingut íntegre dels CD protegits i, malgrat que els usuaris no pagaven per tenir accés a la xarxa, hi havia finalitats comercials perquè s'obtenien ingressos de la publicitat a la web. El jutge va fallar a favor del demandant i va condemnar My.mp3 a pagar una multa de 53 milions de dòlars que va empènyer la companyia a una situació econòmica insalvable.

Abans d'aquests primers conflictes judicials, les xarxes P2P havien fet el seu recorregut de bracet d'iniciatives com [Rio PMP300](#) que va ser creada el 1998 per [Diamond Multimedia](#). La seva popularitat va portar la RIAA ([Recording Industry Association of America](#)) a presentar una ordre de restricció temporal que no va prosperar i no va tenir efecte. El mateix any Michael Merhej va crear [Audiogalaxy](#) que inicialment era una eina de cerca FTP. Ben aviat Audiogalaxy va convertir-se en una xarxa P2P amb molt d'èxit que va aconseguir un milió d'arxius descarregats el 2001. El maig de 2002, un ordre de la RIAA va obligar l'empresa a blocar els canals per compartir cançons protegides. Un mes més tard, Audiogalaxy va acceptar una multa per una quantitat econòmica no revelada i el setembre d'aquell mateix any va suspendre els serveis P2P a favor de [Rhapsody](#), un servei de pagament de streaming.

Un altre dels casos rellevants de les xarxes P2P va ser [Napster](#), creat el 1999, que utilitzava una estructura centralitzada d'indexació i recerca des dels servidors de l'empresa. Els arxius restaven, però, als equips dels usuaris i es transferien directament d'un a l'altre. El desembre del mateix any de creació ja es van presentar les primeres accions judicials contra Napster que el 2001 va haver de tancar per donar compliment a les sentències contràries.

Fou també el 1999 l'any de creació de [Kazaa](#). Les accions legals contra aquesta xarxa d'intercanvi d'arxius van ser els primers a internacionalitzar del tot el conflicte judicial. Un dels seus creadors era [Niklas Zennstrom](#), un suec que és la darrere d'una altra iniciativa d'èxit com és [Skype](#). El conflicte inicial el va plantejar un tribunal holandès i després la RIAA, de nou, va plantejar un pleit, en aquest cas contra usuaris que havien fet servir el programa. Encara es va afegir una altra querrela a Austràlia fins que un acord judicial de Kazaa amb diversos estudis de cinema el va convertir en un programa on es poden compartir només arxius legals.

El relleu el prendria [Bit Torrent](#) aquell mateix mes de juny. Bit Torrent des d'aleshores s'ha consolidat com el gran sistema de compartir arxius, junt amb l' [eMule](#), aparegut alguns mesos després i que és el client més popular encara avui.

Des de l'aparició d'aquests dos programes la multiplicació d'opcions ha estat molt gran. Han aparegut centenars de programes clients diferents, especialment provinents d'Àsia, que ja permeten qualsevol cosa, fins i tot veure televisió en directe. I les denúncies s'han traslladat cap a aquell continent. El 2005 les autoritats judicials de Taiwan van clausurar Kuro i fins i tot un dels seus creadors va acabar en presó. I conforme creixia la popularitat del P2P els estats i les entitats de gestió de dret més intentaven fer per a evitar-lo. Els suecs [The Pirate Bay](#) han protagonitzat bona part de la batalla no només perquè han estat un dels blancs preferits de l'atac sinó perquè com a resposta fins i tot es van presentar a les eleccions, amb un molt bon resultat, amb la defensa dels drets a la xarxa com a programa. Això no ha evitat, però, que a Dinamarca un jutge hagi ordenat a les companyies telefòniques blocar l'accés a aquest servidor o que a Itàlia les mateixes telefòniques redireccionin el trànsit cap a les pàgines dels organismes de gestió dels drets intel·lectuals.

És en aquest context d'accentuació de la lluita entre les xarxes P2P i els estats que pren relleu la sentència del jutjat de Barcelona sobre el [rincondejesus.com](#), sentència que ha estat saludada arreu del món com un gran pas endavant.

15 març 2010

Una notícia de VilaWeb.cat
Edició GENERAL
<http://www.vilaweb.cat>
[Enllaç permanent](#)